

170

UCHWAŁA Nr 159 RADY MINISTRÓW

z dnia 2 sierpnia 1982 r.

w sprawie zasad wynagradzania pracowników szkół wyższych nie będących nauczycielami akademickimi.

Na podstawie art. 207 ust. 5, art. 209, 211 i 212 ustawy z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 14, poz. 113) oraz art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i z 1981 r. Nr 6, poz. 23) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy uchwały stosuje się do zatrudnionych w szkołach wyższych:

- 1) pracowników naukowo-technicznych,
- 2) pracowników inżynieryjno-technicznych,
- 3) pracowników informatyki,
- 4) pracowników administracyjno-ekonomicznych,
- 5) pracowników obsługi,
- 6) robotników,

zwanych dalej „pracownikami”.

2. Przepisy uchwały stosuje się również do pracowników wymienionych w ust. 1 pkt 4—6, zatrudnionych w międzyuczelnianych osiedlach i domach studenckich.

§ 2. Przepisów uchwały nie stosuje się do:

- 1) pracowników hali maszyn,
- 2) funkcjonariuszy pożarnictwa,
- 3) pracowników straży przemysłowej,
- 4) pracowników transportu samochodowego,
- 5) pracowników wyodrębnionych organizacyjnie i finansowo stołówek oraz bufetów studenckich,
- 6) pracowników wyodrębnionych organizacyjnie i finansowo zakładów remontowo-budowlanych, zakładów poligraficznych, placówek socjalnych i kulturalno-oświatowych, zakładów doświadczalnych oraz międzyuczelnianych ośrodków obliczeniowych,
- 7) pracowników kotłowni centralnego ogrzewania i dozorców (gospodarzy) domów mieszkalnych,
- 8) pracowników służby bibliotecznej oraz dokumentalistów służby informacji naukowej.

§ 3. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) nadzorujący szkoły wyższe w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz po porozumieniu ze związkami zawodowymi mogą zastosować przepisy uchwały do pracowników, o których mowa w § 2 pkt 6 i 7.

§ 4. 1. Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz po porozumieniu ze związkami zawodowymi ustali dla pracowników:

- 1) tabelę miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego w wysokości od 4.800 do 12.500 zł,
- 2) tabelę miesięcznych stawek dodatku funkcyjnego w wysokości od 500 do 4.000 zł,

3) tabelę godzinowych stawek plac zasadniczych od 26 do 50 zł za godzinę.

4) tabelę stanowisk, kwalifikacji i zaszerzowania oraz zasady stosowania tych tabel.

2. Stawki wynagrodzenia zasadniczego, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, obejmują rekompensaty przysługujące pracownikom z tytułu wzrostu cen detalicznych artykułów żywnościowych, opału i energii, wprowadzone uchwałą nr 187 Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1981 r. w sprawie podwyższenia cen detalicznych niektórych artykułów żywnościowych (Monitor Polski Nr 22, poz. 200) i uchwałą nr 24 Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 1982 r. w sprawie rekompensat pieniężnych z tytułu wprowadzenia z dniem 1 lutego 1982 r. nowych cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych, opału i energii (Monitor Polski Nr 4, poz. 18).

3. W okresie do dnia 31 grudnia 1983 r. pracownikowi może być przyznane wynagrodzenie zasadnicze i dodatek funkcyjny według kategorii niższej od najniższej ustalonej w tabeli dla danego stanowiska albo w wysokości pośredniej między stawkami ustalonymi dla poszczególnych kategorii wynagrodzenia zasadniczego lub dodatku funkcyjnego, z tym że wynagrodzenie to nie może być niższe od dotychczas otrzymywanego wraz z rekompensatą przysługującą pracownikowi, o której mowa w ust. 2.

4. Upoważnia się Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki do dokonywania w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz po porozumieniu ze związkami zawodowymi zmian w wysokości stawek wynagrodzenia zasadniczego i stawek dodatku funkcyjnego, jeżeli uzasadnione to będzie potrzebą dostosowania tych stawek do stawek wynagrodzeń stosowanych w innych działach gospodarki narodowej.

§ 5. Robotnikom, którzy dodatkowo organizują i kierują pracą brygady składającej się co najmniej z 5 osób łącznie z brygadystą, przysługuje dodatek w wysokości do 15% płacy zasadniczej, wynikającej z osobistego zaszerzowania; wysokość dodatku określa kierownik jednostki organizacyjnej, któremu brygada podlega, w zależności od stopnia trudności i złożoności powierzonej mu pracy oraz związanej z tym odpowiedzialności za wyniki pracy brygady.

§ 6. 1. Pracownikom przysługuje dodatek za nieprzerwaną pracę w szkole wyższej, zwany dalej „dodatkiem za wysługę lat”, wypłacany w okresach miesięcznych w wysokości:

- 1) po 5 latach pracy — 5% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego,
- 2) po 10 latach pracy — 10% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego,
- 3) po 15 latach pracy — 15% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.

2. Szczególne wypadki zaliczania okresów zatrudnienia innych niż praca w danej szkole do okresu, od którego zależy prawo do dodatku za wysługę lat, określa Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz związkami zawodowymi.

§ 7. Przepisy § 6 stosuje się również do pracowników wynagradzanych według przepisów odrębnych lub układów zbiorowych pracy, jeżeli przepisy te lub układ zbiorowy pracy nie przewidują dodatku za wysługę lat.

§ 8. 1. Dla pracowników obsługi oraz dla robotników tworzy się — w ramach posiadanego przez szkołę wyższą funduszu płac — fundusz premiowy.

2. Premia dla pracowników obsługi nie może być wyższa niż 20% wynagrodzenia zasadniczego.

3. Maksymalną wysokość funduszu premiowego oraz wysokość maksymalnych premii indywidualnych dla robotników ustalają właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) nadzorujący szkoły wyższe.

4. Zasady podziału funduszu premiowego i przyznawania premii, o których mowa w ust. 1—3, ustalają regulaminy premiowania, zatwierdzone przez rektora po zasięgnięciu opinii senatu oraz po porozumieniu ze związkami zawodowymi.

§ 9. 1. Rektor szkoły wyższej może utworzyć — w ramach posiadanego przez szkołę wyższą funduszu płac — fundusz mistrza (kierownika komórki organizacyjnej nadzorującego bezpośrednio pracę robotników) z przeznaczeniem na premie za szczególne osiągnięcia robotników, w tym również robotników kierujących pracą brygady, zwany dalej „funduszem mistrza”.

2. Fundusz mistrza nie może przekraczać 3% osobowego funduszu płac robotników, dla których jest przeznaczony.

3. Zasady premiowania i tryb wypłacania premii z funduszu mistrza określa rektor szkoły wyższej na podstawie wytycznych wydanych przez Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

4. Kwota jednorazowej premii indywidualnej wypłacanej z funduszu mistrza nie powinna być niższa niż 500 zł i nie może przekraczać 1.500 zł.

§ 10. Pracownikom przysługują dodatki za prace wykonywane w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych. Wykaz prac, których wykonywanie stanowi podstawę do przyznania dodatku, z oznaczeniem stopnia szkodliwości oraz wysokość dodatków i zasady ich wypłaty określa Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 11. 1. Czas pracy pracowników, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1—4, nie może przekraczać 8 godzin na dobę i 40 godzin na tydzień.

2. Rozkłady czasu pracy dla poszczególnych grup pracowników ustala rektor szkoły wyższej po zasięgnięciu opinii senatu i po porozumieniu ze związkami zawodowymi.

§ 12. 1. Jeżeli wymagają tego potrzeby szkoły wyższej, pracownicy, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1—4, mogą być zatrudniani poza normalnymi godzinami pracy,

a w wypadkach szczególnych — także w nocy oraz w niedziele i święta bez prawa do oddzielnego wynagrodzenia.

2. Za pracę wykonywaną poza normalnymi godzinami pracy na polecenie przełożonego pracownikowi przysługuje w tym samym wymiarze czas wolny od pracy, a za pracę w niedzielę, święto lub w dodatkowy dzień wolny od pracy — inny dzień wolny od pracy.

3. W wypadkach, o których mowa w ust. 2, pracownikom na stanowiskach kierowniczych określonych przez Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki przysługuje czas wolny tylko za pracę poza normalnymi godzinami pracy, wykonywaną w nocy, niedzielę, święto lub w dodatkowy dzień wolny od pracy.

4. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się do dyrektorów administracyjnych, ich zastępców, kvestorów oraz kierowników wyodrębnionych organizacyjnie i finansowo jednostek organizacyjnych szkół wyższych.

§ 13. Pracownicy zatrudnieni przy pilnowaniu otrzymują wynagrodzenie w wysokości 110% godzinowej stawki wynagrodzenia zasadniczego za każdą godzinę pracy w przedłużonym normalnym czasie pracy ponad 8 godzin (w sobotę ponad 6 godzin) do 12 godzin na dobę, przepracowaną w ramach dopuszczalnej tygodniowej normy czasu pracy, wynoszącej średnio 48 godzin na tydzień w okresie rozliczeniowym nie dłuższym niż 4 tygodnie.

§ 14. Za każdą godzinę pracy wykonywanej w porze nocnej pracownikowi przysługuje dodatek w wysokości 20% godzinowej stawki wynagrodzenia zasadniczego wynikającego z osobistego zaszeregowania.

§ 15. Za każdą godzinę pracy na drugiej zmianie przysługuje pracownikowi dodatek w wysokości 10% godzinowej stawki wynagrodzenia zasadniczego wynikającego z osobistego zaszeregowania.

§ 16. 1. Godzinową stawkę wynagrodzenia zasadniczego pracownika wynagradzanego miesięcznie ustala się przez podzielenie miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego wynikającego z osobistego zaszeregowania:

- 1) przez 178 — jeżeli obowiązuje pracownika czas pracy w wymiarze 42 godzin na tydzień,
- 2) przez 170 — jeżeli obowiązuje pracownika czas pracy w wymiarze 40 godzin na tydzień.

2. Przepis ust. 1 pkt 1 stosuje się również przy ustalaniu godzinowej stawki wynagrodzenia zasadniczego pracowników, o których mowa w § 13.

§ 17. Pracownikom wykonującym dodatkowo, poza normalnymi godzinami pracy, czynności dozorców domowych lub inne czynności nie wchodzące w zakres ich zwykłych obowiązków przysługuje dodatkowe wynagrodzenie według zasad ustalonych przez Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz po porozumieniu ze związkami zawodowymi.

§ 18. Określone w uchwale i w przepisach wydanych na jej podstawie wynagrodzenia wypłacane z osobowego funduszu płac dla pracowników szkół wyższych wolne są od podatku od wynagrodzeń i potrąceń na składkę emerytalną.

§ 19. Traci moc uchwała nr 145 Rady Ministrów z dnia 29 września 1978 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników szkół wyższych nie będących nauczycielami akademickimi (Monitor Polski Nr 32, poz. 113), z tym że pracownicy uprawnieni do nagród jubileuszowych

leuszowych na podstawie § 6 tej uchwały zachowują to prawo do czasu wprowadzenia nagród przewidzianych w art. 188 ustawy z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 14, poz. 113).

§ 20. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 września 1982 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski